

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 47Ek/3471/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121530186  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Jasenovcová  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121530186.3

## Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX, XXX XX C., zast. JUDr. Magdaléna Lesayová, Hlavná 27/A, 917 01 Trnava, IČO: 42 286 506 proti povinnému: D. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX C., zast. JUDr. Katarína Plačková, Centrum 27/32, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 42 275 458 o vymoženie 56 709,55 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Margita Rojčeková, so sídlom exekútorského úradu A. Kmeťa, 01001 Žilina, IČO: 37 799 622, pod sp. zn. XXXXX XXXX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

### rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.
- II. Povinný voči oprávnenému **n e m á** nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.
- III. Oprávnenému voči povinnému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 281,33 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie

### o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 56 709,55 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného JUDr. Milanom Vojtekom, LL.M., rozhodcom, pod sp. zn. 97/2021, vydaného dňa 18.10.2021, právoplatného dňa 22.10.2021 a vykonateľného dňa 26.10.2021 (ďalej len „exekučný titul“).
2. Okresný súd Banská Bystrica poveril súdneho exekútora JUDr. Margita Rojčeková, so sídlom exekútorského úradu A. Kmeťa, 01001 Žilina, IČO: 37 799 622, poverením zo dňa 17. 12. 2021 vykonaním exekúcie, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. XXXXX XXXX/XX.
3. Súdny exekútor dňa 01.03.2021 postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie. Z vyjadrenia povinného vyplýva, že povinnému bolo dňa 29.12.2021 doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Povinný prostredníctvom právneho zástupcu doručil návrh na zastavenie exekúcie na exekútorský úrad dňa 11.01.2022, spolu s prílohami a plnou mocou.
4. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, cit.: „O existencii predmetného rozhodcovského rozsudku sa povinný dozvedel až po nahliadnutí do exekučného spisu vedeného na Exekútorskom úrade JUDr. Margity Rojčekovej, resp. do jeho elektronickej formy, následne dňa 10.01.2022n za účelom získania ďalších doplňujúcich informácií bolo vykonané aj osobné nahliadnutie do listinnej formy spisu splnomocneným právnym zástupcom na Exekútorskom úrade, práve z dôvodu, že povinný nedisponuje do dnešného dňa doručeným Rozhodcovským rozsudkom tak, aby bolo možné hovoriť o právoplatnosti a vykonateľnosti.“ Povinný ďalej uviedol, že bola podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá je vedená na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. XXXX/X/XXXX. V ďalšom povinný popieral uzavretia rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky, a tým poukázal na nedostatok právomoci rozhodcu rozhodovať spor medzi oprávneným a povinným. Povinný tiež uviedol, cit.: „Exekučný titul, na základe ktorého je vedená exekúcia, zastavenia a odkladu, ktorej sa domáha týmto podaním, bol vydaný nezákonne a je opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti v rozpore so skutočným stavom. Okrem existencie listiny zakladajúcej právomoc rozhodcovského súdu povinný namietal aj doručovanie predmetného rozhodcovského rozsudku.“ Povinný tiež namietal vznik

pohľadávky, t. j. sumu pôžičky vo výške 56709,55 Eur, nakoľko bankový účet, na ktorý mala byť uvedená suma zaslaná nepozná a nie je disponentom tohto bankového účtu. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie ďalej uviedol, že v plnom rozsahu popiera existenciu a platnosť Dohody o urovnaní, ktorú predložil do rozhodcovského konania a povinný sa iba domnieva, že jej obsahom je rozhodcovská zmluva či rozhodcovská doložka. Z uvedených dôvodov povinný navrhol, aby súd exekúciu zastavil a priznal mu nárok na náhradu trov konania. Povinný spolu s návrhom na zastavenie exekúcie doručil poverenému súdному exekútorovi: Splnomocnenie na zastupovanie, Potvrdenie o prijatí návrhu na začatie konania, Návrh na začatie rozhodcovského konania a Rozhodcovský rozsudok.

5. Poverený súdny exekútor vyzval oprávneného, aby sa vyjadril k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu vo vzťahu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, cit.: „Tvrdenie povinného, že povinný nemal vedomosť o rozhodcovskom rozsudku, resp. o prebiehajúcom rozhodcovskom konaní nie je pravdivá. Toto oprávnený preukazuje listinami z ktorých vyplýva, že povinný mal o konaní vedomosť, nakoľko sa aktívne zapájal do rozhodcovského procesu. Rozhodca dňa 8.10.2021 elektronicky doručil povinnému Uznesenie o začatí rozhodcovského konania spolu so žalobou a pripojenými dôkazmi, čo povinný potvrdil v e-maile zo dňa 8.10.2021 doručenom rozhodcovi o 16:05 hod. V ten istý deň prebehla aj ďalšia elektronická komunikácia medzi povinným a rozhodcom, ktorý nabádal žalovaného (povinného) na uzavretie rozhodcovského zmieru. V neposlednom rade oprávnený poukazuje na fakt, že si povinný (v pozícii žalovaného v rozhodcovskom konaní) dňa 8.10.2021 riadne prevzal z poštovej prepravy Uznesenie o začatí rozhodcovského konania spolu so žalobou a pripojenými dôkazmi a dňa 22.10.2021 rozhodcovský rozsudok (na doručení chýba dátum, preto oprávnený pripája aj podací hárok s výpisom sledovania poštových zásielok). Ak povinný v súlade s príslušnými ustanoveniami poštového poriadku splnomocnil tretiu osobu na preberanie listových zásielok, nemôže svoju procesnú obranu založiť na nedoručení písomností, ktoré boli riadne doručené jeho splnomocnencovi. To znamená, že povinný mal doručení žalobu s uznesením za začatí rozhodcovského konania a všetkých dôkazov jednak poštou (DVR) dňa 8.10.2021 ale aj elektronicky e-mailom zo dňa 8.10.2021.“ K uvedeným tvrdeniam oprávnený priložil prílohy vyjadrenia ku návrhu povinného na zastavenie a odklad exekúcie: e-mail z 8.10.2021 s odoslaním žaloby a príloh povinnému (príloha 1), e-mail z 8.10.2021 s potvrdením povinného o prijatí žaloby a príloh (príloha 2), e-mail z 8.10.2021 návrh zmieru (príloha 3), doručanky + podací hárok + tracker (príloha 4). Oprávnený ďalej uvádza, cit.: „Ak povinný podal dňa 10.1.2022 žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, táto skutočnosť nie pre exekučné konanie podstatná. V prvom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že povinný zmeškal lehotu na podanie takejto žaloby upravenej v ustanovení § 41 prvá veta zákona 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní /ďalej ZoRK/ : („Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku“). Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť 22.10.2021, teda posledný deň uvedenej lehoty je 22.12.2021. Podľa ustálenej judikatúry je lehota upravená v § 41 ZoRK lehotou prekluzívnou. Viď napr. rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 64Cb 194/2011 – 122 zo dňa 17.04.2012, ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob 143/2012 – 156 zo dňa 20.02.2013, pričom rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MOBdo 5/2013 zo dňa 29.05.2014 bolo zamietnuté mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti týmto rozhodnutiam a súčasne v tej istej veci uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 483/2014 – 12 zo dňa 10.09.2014 odmietnutá ústavná sťažnosť osoby, domáhajúcej sa zrušenia rozhodcovského rozsudku bez vyčerpania možnosti procesnej obrany v samotnom rozhodcovskom konaní. B) Ak povinný popiera platnosť rozhodcovskej doložky (ďalej RD) je podmienku uplatnenia námietky právomoci jej vznesenie s prvým úkonom v rozhodcovskom konaní (§ 21 ods. 2 prvá veta ZoRK: Účastník rozhodcovského konania, ktorý chce uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, môže tak urobiť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej). V prípade nevyužitia tejto možnosti tiež dochádza k preklúzii podľa rozhodnutí citovaných v predchádzajúcom bode a ako je opakovane uvádzané v konštantnej judikatúre najvyšších súdnych autorít.“ Oprávnený vo vyjadrení poukazuje na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, ktorými bolo rozhodnuté vo veciach rozhodcovského konania a skúmania jeho právomoci v exekučnom konaní: Rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 300/2018, Rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 483/2014, Rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 398/2019, Rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 265/2020, Rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 298/2020, Rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 282/2020, Rozhodnutie Ústavného súdu SR III. ÚS 148/2020, Rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 22/2020, Rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 139/2021, Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6 M Cdo 9/2012, Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6 E Cdo 7/2013, Rozhodnutie Najvyššieho súdu

SR 3 MObd 5/2013, Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Obdo/98/2018,... Oprávnený tiež uviedol, cit.: „Oprávnený sa nestotožňuje s tvrdením PZ povinného o neuzatvorení zmluvy s RD. Hmotnoprávny prieskum tvrdení a predložených dôkazov vykonal rozhodca v priebehu rozhodcovského konania a na základe tohto prieskumu následne vydal rozhodcovský rozsudok. Konajúci ad hoc rozhodca bol v čl. V. Dohody o vyporiadaní dlhu v splátkach – Dohody o urovnaní (ďalej len DoU) riadne, zákonným spôsobom dojednaný, v čl. VI. bode 2. účastníci DoU potvrdzujú, že si túto riadne prečítali, oboznámili sa z jej obsahom a svojím podpisom potvrdzujú jej prijatie, slobodne a vážne. D) Závazkový vzťah medzi oprávneným a povinným bol založený zmluvou o pôžičke a potvrdený v DoU. V prípade, ak mali povinní voči týmto listinám výhrady, mohli požiadať oprávneného och úpravu či zmenu podmienok. Ak by povinný nesúhlasil nemusel DoU uzatvárať. V čl. VI. bod 2 DoU je prejavená sloboda a vážnosť realizovaných právnych úkonov. Dohoda uzatvorená medzi stranami má písomnú formu. Podľa zásady „Littera scripta manet“ (napísané slovo platí) je teda potrebné nahliadať na DoU ako na platne uzavretú. Ak by tomu tak nebolo, každý by mohol kedykoľvek spochybníť platne písomne uzatvorenú zmluvu tým, ak po zistení že mu vlastne nevyhovuje bude verbálne vyhlasovať jej neplatnosť alebo rozpor so zákonom. Aj preto je v kontinentálnom práve od obdobia starého Ríma uplatňovaná zásada „Clara pacta, boni amici“, teda dobré zmluvy robia dobrých priateľov. S uvádzanými skutočnosťami korešponduje tiež nález Ústavného súdu I. ÚS 242/07 zo dňa 03.07.2008 podľa ktorého ... „Interpretácia zmluvných textov je vo svojej základnej podobe do istej miery porovnateľná s výkladom právnych predpisov. Ako spoločný faktor spája výklad zmluvných textov a právnych predpisov hlavne skutočnosť, že obidvoje, t. j. právny predpis aj zmluva, zakladajú právo. Ako v prípade výkladu právneho predpisu, tak aj v prípade zmluvy rovnako platí, že jazykový výklad predstavuje prvotné priblíženie sa k aplikovanej právnej norme. Je východiskom objasnenia a ujasnenia si jej obsahu, zmyslu a účelu“.... „ďalším základným princípom výkladu zmlúv je prioritá výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady. Je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. Nie je teda ústavne konformné a v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcim z čl. 1 Ústavy je taká prax, keď všeobecné sudy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom neplatnosť zmluvy nezakladajúcim...“.

V zmysle uvedeného teda v rámci otázky platnosti / neplatnosti Dohody alebo jej jednotlivým bodom túto oprávnený považuje za platnú a riadne uzavretú. Je potrebné opakovane poukázať na skutočnosť, že v tejto časti povinný napáda hmotnoprávnu (vecnú) stránku vzťahu, ktorá už bola podrobená prieskumu v rozhodcovskom konaní z ktorého vznikol rozhodcovský rozsudok, ktorý je v danom prípade exekučným titulom. Dôkaz : Dohoda o vyporiadaní dlhu v splátkach – Dohoda o urovnaní. E) V prípade ak mal povinný v rámci rozhodcovského konania výhrady voči jeho priebehu kvôli jeho nesúladu so ZoRK, mal právo uplatniť námietky proti procesným vadám podľa § 17a ZoRK („Na porušenie ustanovení tohto zákona, od ktorých je možné odchyliť sa dohodou, alebo ustanovení dohody účastníkov rozhodcovského konania sa prihliada len vtedy, ak ich účastník v konaní namietal v ustanovenej alebo dohodnutej lehote; ak lehota nie je takto určená, bez zbytočného odkladu po tom, ako sa o porušení dozvedel“). Z textu citovaného ustanovenia, rovnako ako v predchádzajúcich prípadoch neuplatnenia procesnej obrany žalovaným (povinným) sa toto jeho právo prekludovalo. Povinný nemá výhrady proti tomu, aby si exekučný súd vyžiadal od rozhodcu kompletný rozhodcovský spis. Vzhľadom na dôkazy pripojené k tomuto podaniu, ktoré boli získané oprávneným aj z rozhodcovského spisu nevidí na toto dôvod, nakoľko tieto jednoznačne potvrdzujú skutočnosti uvádzané oprávneným. 5. V bode 5. návrhu na zastavenie exekúcie povinný napáda hmotnoprávnu stránku, ktorej prieskum bol vykonaný už v rozhodcovskom konaní. Exekučnému súd meritorný prieskum rozhodcovského rozsudku nenáleží, ako vyplýva z ustálenej judikatúry z posledného obdobia citovanej v bode 3. písm. B) tohto vyjadrenia. 6. Oprávnený nesúhlasí s domnienkami vyjadrenými v podaní povinného kde uvádza, že sa dá predpokladať povolenie odkladu vykonateľnosti exekučného titulu v rámci konania o zrušení rozhodcovského rozsudku. Ako bolo preukázané v predchádzajúcich bodoch tohto vyjadrenia lehota povinného na podanie tohto typu žaloby uplynula a došlo k preklúzii práva na podanie žaloby o zrušení rozhodcovského rozsudku. Preto oprávnený vyjadruje presvedčenie, že takáto žaloba bude povinnému súdom odmietnutá, resp. zamietnutá. 7. Napriek tvrdeniu povinného o splnení podmienok pre zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku (ďalej EP) argumentácia povinného nie je dôvodná ani podložená akýmkoľvek dôkazom. Oprávnený nepozná žiadne iné skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu a podanie žaloby o jeho zrušení takýmto dôvodom určite nie je. Rovnako povinným navrhované zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b) EP je irelevantné, pretože exekučný titul zrušený nebol a pre preklúziu pravdepodobne ani nebude. 8. Taktiež nie je dôvod na odklad exekúcie podľa §

61h ods. 1 písm. h) EP, pretože nebola splnená podmienka uvedená v tomto ustanovení, kedy po začatí exekúcie nebolo rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, tohto sa povinný iba domáha v osobitnom konaní. Vzhľadom na uvedené oprávnený s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nesúhlasil.

6. Súdny exekútor predložil návrh na zastavenie exekúcie súdu na rozhodnutie, k návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa nevyjadril.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu,

e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Podľa § 25 ods. 1 Zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“), ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, písomnosti sa považujú za doručené, ak boli doručené adresátovi osobne alebo do sídla, alebo na miesto podnikania adresáta, alebo na miesto jeho trvalého pobytu. Ak nemožno doručiť písomnosť adresátovi na nijakom z uvedených miest ani po vynaložení primeraného úsilia na zistenie tejto skutočnosti, písomnosti sa považujú za doručené, ak sú zaslané do posledného známeho sídla alebo miesta výkonu podnikania, alebo miesta trvalého pobytu adresáta doporučenou zásielkou alebo iným spôsobom, ktorý umožňuje overiť snahu doručiť písomnosti.

12. Súd v prvom rade uvádza, že povinný si upovedomenie o začatí exekúcie prevzal dňa 29.12.2021. Súdnemu exekútorovi bolo dňa 11.01.2022 doručené podanie povinného - návrh na zastavenie exekúcie. Súd konštatuje, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote v zmysle § 61k odsek 2 Exekučného poriadku, a preto takto podaný návrh na zastavenie exekúcie má odkladný účinok.

13. Exekučný súd vydal Uznesenie, sp. zn. XXXX/XXXX/XXXX, zo dňa 02.08.2022, ktorým prerušil exekučné konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. XXXX/X/XXXX. Dňa 12.12.2023 bol súdu doručený – Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. XXXX/X/XXXX zo dňa 17.05.2023, ktorým súd žalobu povinného o zrušenie rozhodcovského rozsudku zamietol. Zároveň bol súdu doručený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. XXXXX/X/XXXX zo dňa 29.11.2023, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie.

14. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného

exekúcia zastavená. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedeného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietat' všetky skutočnosti dôvodiacie zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie.

15. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne nebol splnený. Exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011; VI. ÚS 484/2018).

16. Základným predpokladom na úspešné a zákonné vedenie exekúcie oprávneného voči povinnému je existencia riadneho exekučného titulu. Riadnym exekučným titulom môže byť iba rozhodnutie, ktoré je vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané) ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nutne vykonať). Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti.

17. Súd v prvom rade uvádza, že nevidel dôvod na vyžiadanie spisu rozhodcovského súdu týkajúceho sa konania, nakoľko oprávnený a povinný doručili súdu potrebné dôkazy v prílohách svojich podaní. v ktorom bol vydaný exekučný titul. Z obsahu predloženej Dohody o vysporiadaní dlhu v splátkach a Dohody o urovaní zo dňa 20.08.2021 vyplýva, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu dohody o úhrade pohľadávky v splátkach a zároveň bod V. obsahoval rozhodcovskú doložku, v ktorej sa zmluvné strany dohodli, že okrem tých sporov, pri ktorých to zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní výslovne vylučuje, budú riešiť vzájomné spory, ktoré medzi nimi vznikli ale vzniknú v súvislosti s touto zmluvou alebo inými vzťahmi z minulosti alebo v budúcnosti v rozhodcovskom konaní pred rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom, so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin. Oprávnený súdu predložil doručky, ktorý má súd za preukázané, že si povinný si dňa 08.10.2021 prevzal Uznesenie o začatí rozhodcovského konania spolu so žalobou a prílohami a dňa 22.10.2021 si povinný prevzal exekučný titul – Rozhodcovský rozsudok vydaný JUDr. Milanom Vojtekom, LL.M., rozhodcom, pod sp. zn. 97/2021, vydaného dňa 18.10.2021. Súd preto konštatuje, že tvrdenie povinného o tom, že nemá vedomosť o vedení rozhodcovského konania, resp. o existencii predmetného rozhodcovského rozsudku, je v priamom rozpore s predloženými dôkazmi oprávneného, z ktorých jednoznačne vyplýva, že povinnému bol rozhodcovský rozsudok doručovaný v súlade s § 25 ZoRK, a preto uvedenú argumentáciu povinného súd považuje za nedôvodnú.

18. K argumentácii povinného, ktorý popiera existenciu a platnosť Dohody o urovaní, ktorej súčasťou je rozhodcovská doložka a zároveň k tvrdeniu povinného o nedostatku právomoci rozhodcu rozhodnúť spor medzi povinným a oprávneným súd uvádza: Exekučný súd pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie, ktorá sa má viesť na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok je oprávnený skúmať exekučný titul iba v intenciách § 53 Exekučného poriadku. Súd zároveň konštatuje, že z obsahu predloženého exekučného titulu ako i z tvrdení účastníkov je zrejmé, že v tomto prípade povinný nevystupoval v základnom (rozhodcovskom) konaní v postavení spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti odkazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 22/2020-67 zo dňa 13.5.2020, v zmysle ktorého cit.: „39. Dňa 1. januára 2015 nadobudol účinnosť zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“). Oddelením zákonnej úpravy nespotebiteľského a spotrebiteľského rozhodcovského konania, ku ktorému došlo zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, sa markantným spôsobom zvýraznil rozdiel oboch týchto konaní spočívajúci predovšetkým vo zvýšenej ochrane spotrebiteľa ako „slabšej strany“ v rámci zmluvného vzťahu a nadväzujúceho rozhodcovského konania. 40. V okolnostiach danej veci je podľa názoru ústavného súdu nevyhnutné poukázať na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS

300/2018 z 5. septembra 2018, podľa ktorého pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods. 2) a aby sa žalobou podanou na príslušnom súde domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. V týchto ustanoveniach sa totiž premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“, alebo „zákony sú písané pre bdelych“). Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel – boli by nadbytočné. Berúc do úvahy dôvody prejednávanej ústavnej sťažnosti, ústavný súd taktiež konštatuje, že závery o vylúčení skúmania právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní sa v prípade, ak ide o spor z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, zjavne vzťahujú a primerane použijú aj na možnosť exekučného súdu v rámci svojej pôsobnosti preskúmať uplatnenie rozhodcovskej doložky z hľadiska toho, či pokrýva aj nárok podľa § 135a Obchodného zákonníka. 41. S poukazom na už uvedené právne posúdenie (čl. V odôvodnenia) ústavný súd konštatuje, že v inom ako spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu neplatnosti, resp. neexistencie rozhodcovskej doložky, resp. zmluvy, keďže na uplatnenie takejto námietky existujú v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní iné inštitúty (námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy podľa § 21 zákona o rozhodcovskom konaní, resp. podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní). Možnosť uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v nesporebiteľských veciach vylučuje skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pričom nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. 42. Ústavný súd zastáva názor, že nosné právne názory vyslovené v jeho náleze sp. zn. II. ÚS 300/2018 sú naďalej uplatniteľné aj pri posudzovaní prípadov, na ktoré sa s účinnosťou od 1. apríla 2017 vzťahuje novela Exekučného poriadku (zákon č. 2/2017 Z. z.).“

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti exekučný súd konštatuje, že nie je oprávnený (v inom ako spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní) skúmať právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu neplatnosti alebo neexistencie rozhodcovskej zmluvy. Súd poukazuje, že zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní obsahuje iné inštitúty, ktorými mohli povinní uplatniť námietky čo do rozhodcovského konania, a to či už námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní) alebo domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku (§ 21 zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní). Z obsahu súdneho spisu, z obsahu návrhu povinných na zastavenie exekúcie, rovnako ani z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V, č. k. 29Cr/48/2018 (kde povinní v postavení žalobcov podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia) nemá súd za preukázané, že by povinní vyššie uvedené inštitúty využili. Povinní tak netvrdili a ani nepreukázali, že by existovali také skutočnosti (právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým by bolo vyhovené vznesenej námietke čo do právomoci rozhodcovského súdu vec rozhodnúť), resp. nepreukázali také skutočnosti (právoplatné rozhodnutie súdu o zrušení rozhodcovského rozsudku), ktoré by odôvodňovali záver súdu o tom, že v tomto prípade boli naplnené dôvody na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. b), d) Exekučného poriadku. Súd sa preto stotožnil s argumentáciou oprávneného, že ním predložený exekučný titul nebol príslušným súdom zrušený a rovnako nebola odložená ani jeho vykonateľnosť, a preto je v súlade s právnymi predpismi spôsobilým, formálne a materiálne vykonateľným exekučným titulom.

20. Súd v neposlednom rade uvádza, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa súd nezaoberal všetkými tvrdeniami povinných uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými, ktoré považuje za rozhodujúce pre posudzovanie návrhu povinných na zastavenie exekúcie.

21. Na základe preskúmania namietaných skutočností, exekučného titulu, príloh, návrhu povinného na zastavenie exekúcie a vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie súd dospel k záveru, že povinný vo svojom návrhu neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie o zastavení exekúcie a tieto nepreukázal relevantnými dôkazmi. Samotné tvrdenia povinného uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie, nie sú dôvodmi postačujúcimi pre rozhodnutie súdu o zastavení

exekúcie podľa platnej a účinnej právnej úpravy, a preto predmetný návrh povinných na zastavenie exekúcie v celom rozsahu, v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, zamietol (I. výrok).

22. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

24. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

26. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

27. Súd povinnému nepriznal nárok na náhradu trov konania nakoľko tento nebol procesne úspešný v súvislosti s rozhodovaním o podanom návrhu na zastavenie exekúcie (II. výrok).

28. Oprávnený si vo vyjadrení k návrhu povinných na zastavenie exekúcie zo dňa 19.01.2022 uplatnil nárok na náhradu trov exekúcie titulom trov právneho zastúpenia v súvislosti s vyjadrením k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 281,33 Eur. Súd v tejto súvislosti uvádza, že trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní tak, ako ich vyčíslil oprávnený v jeho podaní zo dňa 19.02.2022 sú vyčíslené v súlade s ustanovením § 10, § 13a ods. 2, § 15 a § 18 ods. 3 Vyhlášky. Vzhľadom na uvedené vyššie, súd v súlade s § 195 a nasl. Exekučného poriadku ako i príslušnými ustanoveniami vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, oprávnenému priznal trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie vo výške 281,33 Eur (odmena za 1 právny úkon – písomné podanie vo veci samej vo výške 269,70 Eur a 1 x režijný paušál rok 2022, t. j. 11,63 Eur) pričom tieto súd zohľadní po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydaním dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie (III. výrok).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné